

De expensis, & meliorationibus.

Quere naturalibus pater vel totum assensum potest. Spurijs certè nō potest ultra quintum incapaces enim sunt eius quod quintum excedit dict. l. 10. Tauri, quæ magis tribuit naturalibus, quam spurijs, quia minus in eorum procreatione læditur, ius naturæ, utrosque autem respectu legitimorum tanquam prolem contra naturam odio prosequitur. Ideo verissimum est, contra Antonium Gomez posse in eo quod sibi datur grauari vel restitutione, vel submissione, multum enim differunt à legitimis quibus debetur legitima, ita iudicatum vidi, Vide infra, num. 54.

28 Ob idque cum quaeritur an si quintum non sit satis ad alendum spurium, supplenda sint alimenta ultra quintam partem bonorum stante dict. l. 10. in quo partem affirmatiuam tenet Gregorius Lopez in l. 8. titu. 13. partita. 6. verbo, Menester. Rodericus Xarez in l. 1. titu. 6. lib. 3. Porro leg. versic. notandum est igitur, Couarrubias de Sponsalibus. 2. part. cap. 8. §. 6. num. 8. Palacios Rub. in Repetitio Rubricæ. §. 24. num. 17. licet contra hos omnes teneat Tellus Fernandez in dict. l. 10. num. 3. Et mouetur ipse, primum quia alimenta, ut ipse ait non debentur iure naturæ, sed instinctu naturæ, quod latè nobis disputatum est. tum quia, etiam si debeantur de iure naturæ, illud ius naturæ licet tolli omnino non possit, taxari tamen potest, & in dict. l. 10. taxata reperitur alimenta, & redacta ad quintam partem bonorum, sed contra Tellum est, quia lex Tauri voluit alimenta posse relinqui spurijs, ut autem lex illa vtiliter constituatur intelligendum est, legem præsumpsisse, quintum quidem sufficere ad alimenta, quod si non sufficiat ad alendum merito dici posse suppleri debere, quia alias lex loquens de alimentis intelligeretur in non alimentis, tu dic quod in naturalibus & spurijs, si habeant legitimos fratres, suppleri alimenta non posse, ita tenet Gregorius Lopez in l. 8. titu. 13. part.

6. verbo, Menester, immo si plures legitimi sint quam quinque minuendum est quintum ex his quæ diximus num. 9. Si non sint legitimi, certè licet lex decima, taxauerit alimenta ad quintum cum tamen quintum non sufficiat si constet de voluntate alimenta relinquere volentis, ultra quintum supplenda sunt, quia non sunt, alimenta, quibus conseruare vitam non possis, Ludouicus Molina lib. 2. cap. 15. num. 53. Si vero pater filios habeat legitimos vel non habeat certe compelli nō potest, ut ultra quintum præstet, immo si filius naturalis agat vel spurius pater satisfaciet qui alimenta præstiterit secundum vitæ necessitatem, quia debentur commiseratione naturali, legitimis vero iure fortissimo naturæ ideo pro modo facultatum, De quo inferius vide tamen Antonium Cordubæ de Lara in l. si quis à liberis, §. idem rescripsit, num. 59. & sequentibus. * Hanc distinctionem nobis non relatis secutus est Gutierrez lib. 2. practica. quæstio. 109, per totam, *

39 Quæ iura cum de parentibus loquantur, ut in dict. l. 2. titu. 19. partita. 4. merito extenduntur etiam ad matrem idque intra triennium duntaxat, quod tenent gloss. in l. nec filium. C. de patria potestate, verbo, trimo, vbi text. ibi, *et remediū alimentorum maiori trimo*. Bart. in tract. de alimentis nu. 13. gloss. & Abb. num. 9. in cap. cum haberet de eo qui duxit in matrimonium quam polluit per adul. gloss. in l. 2. alimenta. C. de nego. gest. glo. in l. 1. vers. & ex tēpore. ff. vbi pupillus educari valeat late Ripa in l. 1. ff. solut. mat. Grego. Lop. in l. 3. tit. 19. par. 4. Molina vbi §. par. 1. lib. 2. c. 15. n. 2. est nobis. l. 3. tit. 19. par. 4. *No drescer, è criar de uen las madres a sus hijos que fueren menores de tres años, è los pades a los que fueren mayores desta edad*. Quæ quidem assertio ex eo descendit, quod iure naturæ mater pietatis officio tenetur lactare filium gloss.

&